

ZPRAVODAJ ŠTRAMBERSKÉ FARNOSTI

DUBEN 2015

Z obsahu:

- Svatá Bernadetta Soubirous
- Jízda osením
- Jak vznikl živý růženec
- Krev za krev
a mnoho dalšího ...

Náměty na témata a články do květnového čísla zpravodaje zasílejte na email: vojtechmonsport@seznam.cz nebo předejte osobně Vojtěchu Monsportovi **do 22. dubna 2015**

Internetové stránky farnosti:
www.stramberk.farnost.cz

SVATÁ BERNADETTA SOUBIROUS

*narozena: 1844, Lurdy, jižní Francie
zemřela: 16. dubna 1879,*

Patronka pastýřů a pomocnice nemocných.

atributy: růženec, Panna Maria v lurdské jeskyni

Pocházela z chudé početné rodiny v Pyrenejích. Narodila se na začátku roku 1844 v Lurdech v jižní Francii. Otec, původně mlynář, byl dlouho bez zaměstnání a rodina žila jen z příležitostných prací. Pro velkou bídu se v roce 1856 museli přestěhovat do zdravotně nevyhovujících prostor bývalého lurdského vězení. V rodině však nechyběla zbožnost a láska. V 11 letech Bernadetta prodělala onemocnění cholerou a od té doby byla zdravotně oslabená. Do školy začala chodit až ve 12 letech. Jako nejstarší z dětí se starala o mladší sourozence a chodívala na dřevo.

V červnu 1856 odešla k jedné rodině do Bartrès, kde pásala ovce, věnovala se dětem a zároveň měla chodit do školy a učit se katechismus. Na vzdělání však času nezbývalo. Mívala však u sebe stále prostý růženec, který se modlila, když hnala ovce na pastvu. Po půldruhém roce se vrátila do Lurd s touhou připravit se k prvnímu svatému přijímání. Ve škole ji začali vyučovat řeholní milosrdné sestry z Nevers s otcem Pomianem a zjistili, že neví nic ani o nejsvětější Trojici. Do školy nechodila soustavně ani zde, pro starost o sourozence a dřevo na topení.

Ve čtvrtek 11. února 1858 při sbírání dřeva v massabiellské jeskyni u řeky Gavy zažila první zjevení Panny Marie, kterou označovala jen slovem „paní.“ Ta se jí zjevila celkem 18x v rozmezí od 11. února do 16. července 1858.

Když se jí „Paní“ poprvé zjevila, sáhla instinktivně po růženci, který nosila u sebe. Reakcí Madony byl úsměv a něžné gesto,

na které Bernadetta nikdy nemohla zapomenout. K prvnímu rozhovoru s ní došlo při třetím zjevení 18. února, kdy se jí Panna Maria zeptala, zda jí chce udělat laskavost a přicházet za ní po 15 dní. Také jí řekla: „Neslibuji ti, že budeš šťastna v tomto životě, ale ve druhém.“ Při dalších zjeveních požadovala skrze Bernadettu i od ostatních modlitbu a skutky pokání. Při šestnáctém zjevení jí řekla, že je Neposkvrněné Početí.

Panna Maria přišla svět varovat a nejchudší pastýřka měla oznámit nutnost pokání k jeho uzdravení a záchraně. Přitom byl na pokyn Panny Marie také ze země vyveden pramen, zprvu jako trocha bláta, ale se zájmem o vodu sílil tak, že dnes vydává 27 tisíc galonů vody týdně (přičemž 1 galon je 4,5 litru).

Z různých důvodů zjevení vyvolala velký zájem prostých lidí i úřadů, včetně policie a církevních hodnostářů. A to zejména pro mimořádně náhlá uzdravení, která se u jeskyně v Massabielle začala dít. Bernadettu vyšetřovali a snažili se jí návštěvám v jeskyni zabránit, ale bez úspěchu. Zůstával o ni značný zájem, a proto od října 1858 přebývala u řeholních sester, přitom chodila i do školy.

Koncem března 1862 onemocněla těžkým zápallem plic a byla jí udělena svátost nemocných, pak se však uzdravila. V témže roce začala uvažovat o vstupu do kláštera. Ale až později se rozhodla pro milosrdné sestry v Nevers nad Loirou ve střední Francii. U jeskyně se rozloučila 3. července 1866 a druhý den přijala řeholní roucho i jméno sestra Marie Bernarda.

Měla prostou zbožnost, na které nebylo nic nápadného. Byla velice svědomitá, zachovávala mlčení, ale ve chvílích klidu přitahovala všechny její veselost. Neměla v sobě nic z přehnané zbožnosti. Chtěla však dle pokynu Matky Boží se co nejvíce modlit za obrácení hříšníků a obětovat za ně své utrpení.

Její špatný zdravotní stav se projevil již v noviciátě. 14. srpna onemocněla, 25. října přijala svátost nemocných a předčasně jí

bylo dovoleno složit řeholní sliby. Od 8. prosince se její zdravotní stav zase zlepšil. Noviciát s řádnými sliby jí končil 30. října 1867. Od neverského biskupa dostala za úkol modlit se. Kromě toho se snažila být užitečná i tím, že dělala pomocnici klášterní ošetřovatelce. V lednu 1873 ji přepadlo astma. 3. června přijala potřetí svátost nemocných a opět se z povážlivého stavu dostala.

Krátkou dobu pak byla pomocnicí sákristiánky. V říjnu 1875 onemocněla naposled. Kromě astmatu a revmatismu u ní postupovala tuberkulóza kostí a rakovina pravého kolena. Všechny obtíže nemoci přijímala Bernadetta s oddaností k oběti. K tělesnému utrpení se připojovalo i duchovní, pro nepochopení některých představených. Bernadetta přijímala všechny nespravedlnosti a ponížení s klidnou myslí.

Naposled přijala svátost nemocných 28. března 1879 a za 20 dní její utrpení skončilo. Pohřbena byla v neverském klášteře. Blahořečená byla roku 1925 a v roce 1933 svatořečená Piem XI. Ten o ní řekl, že věrně splnila životní poslání. Její tělo zůstalo neporušené a je uloženo v klášterním kostele Saint-Gildard v Nevers.

Žádné zjevení nebylo v dějinách Církve tak rychle uznáno jako ono v Lourdech. Čtyři roky po vyhlášení dogmatu o neposkvrněném početí Panna Maria toto dogma potvrdila prostřednictvím zcela nevzdělané dívky. 11. února 1858 se poprvé zjevila a již za čtyři roky potvrdil biskup v Tarbes mons. Laurence pravost těchto zjevení.

catholica.cz

SCHŮZKY MINISTRANTŮ

KDE: na faře ve Štramberku

KDY: v sobotu **18. dubna** od 9:00 do 11:00

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

KDE: na faře ve Štramberku
KDY: v pátek **10. a 24. dubna** od 19:00

Zváni jsou všichni od 13 let výše, více na webových stránkách farnosti.

KONCERT

V sobotu dne 11. dubna 2015 od 18:30 srdečně zveme všechny příznivce vážné hudby na koncert souboru PÍŠŤALKY a žáků První SZUŠ MIS music Koprivnice do kostela svatého Jana Nepomuckého ve Štramberku.

Vstupné je dobrovolné.

VELIKONOČNÍ HRANÍ

Farnost Vlčovice Vás zve na Velikonoční hraní, které se uskuteční **v neděli 12. dubna 2015 od 15:00** v kostele Všech svatých ve Vlčovicích.

Účinkuje Příborské žesťové kvinteto a Komorní pěvecký kvartet.

VÍKEND PRO CETILETÉ

Všichni, kterým je 19 a více let (ale max. 30), jsou srdečně zváni na **Víkend pro cetileté**, který se uskuteční **17. - 19. dubna 2015** na DSM ve Staré Vsi nad Ondřejnicí.

S sebou si vezmi spacák, přezůvky, sportovní oblečení, dobrou obuv a něco do společné kuchyně. Cena víkendu je 320 Kč (280 Kč A.I.).

Více informací a přihlašování na dcm.doo.cz

JÍZDA OSENÍM

V neděli 26. dubna 2015 v 14:00 jsou všichni farníci srdečně zváni na Jízdu osením v Závišicích, která bude zahájena u místního kostela. Podrobnosti pro štramberské farníky u Jaroslava Dostála ml. na telefonním čísle 731 104 938.

SBÍRKA V MĚSÍCI BŘEZNU

V neděli 1. března 2015 bylo na potřeby farnosti vybráno 14 590,- Kč ve Štramberku a 3 780,- Kč v Závišicích. Při sbírce na Televizi NOE bylo vybráno 12 622,- Kč ve Štramberku a 5 320,- Kč v Závišicích.

Za všechny vaše dary, Pán Bůh zaplatí.

JAK VZNIKL ŽIVÝ RŮŽENEC

Růžencové „patnáctky“ spojují lidi a šíří víru
text: podle knížky „Paulina Jaricot – odwaga głoszenia Chrystusa“
zpracoval -ram-

Roku 1826 jezuita P. Barelle vyzval Paulinu Jaricot k apoštolátu dobrého katolického tisku v duchu myšlenek papeže Lva XII. To se stalo pro Paulinu impulzem k realizaci plánu, který z vnuknutí Božího chovala ve svém srdci už od roku 1819, kdy k ní Pán promluvil ve vnitřním vidění. Napsala o tom: „Uvědomila jsem si tehdy, že nadešel čas založit sdružení dostupné všem, jež by umožnilo dosáhnout jednotu modlitby jedinečným způsobem, krátkým a praktickým...“ Růženec se měl podle záměru Pauliny stát hlavní duchovní obranou proti přílivu nemravné literatury a zároveň podporou dobré knihy a dobrého tisku, misií, papeže, obrany katolické víry proti jejím nepřátelům a duchovního růstu věřících.

Paulina začala zakládat modlitební skupinky po 15 lidech, neboť 15 je desátek svatého růžence. Každý člen dostal za úkol denně se pomodlit stanovený desátek na daný úmysl a jednou za měsíc rozjímat o tomto tajemství. Všech 15 členů se tak podělilo o všech 15 tajemství, což se postupně obměňovalo. Dále měl každý člen najít 5 dalších osob, ochotných se zapojit, a ročně věnovat 5 franků ve prospěch misií, dobrého katolického tisku a náboženské literatury.

Paulina a její družky (původně tvořily skupiny Živého růžence pouze ženy) však musely čelit protikatolické propagandě a útokům nepřátel katolické víry, kteří usilovali o zesměšnění a úřední zákaz každé autenticky katolické iniciativy. Proto v zájmu bezpečnosti sáhly k jistému konspirativnímu opatření: při korespondenci s členkami Živého růžence používaly obálky se zvláštními znaky, známými pouze zasvěceným osobám. Vyřizování korespondence se věnovalo 15 zbožných žen. Nicméně osudem a zároveň prubířským kamenem každého dobrého díla jsou překážky a „klacky pod nohy“. Rozšířily se pomluvy na adresu Živého růžence – a to bohužel nejen mezi nepřáteli Církve, ale i mezi katolíky. Paulina prý tím, že rozšiřuje kříže, medailky a růžence, se nezákonně obohacuje. Bylo jí také vytýkáno, že pro Sdružení živého růžence žádala potvrzení přímo od papeže a obešla tak autoritu místního, tj. lyonského arcibiskupa. Obhájila se však a papežský nuncius v Paříži Luigi Lambruschin udělil Sdružení své požehnání, později tak učinil i samotný papež Lev XII.

Dílo se rychle šířilo po celé Francii, ke konci 20. let 19. století např. v malém městečku Chaumont působilo 20 růžencových „patnáctek“. Akce získávala stále větší podporu francouzských biskupů. Sdružení živého růžence také horlivě šířilo medailku Neposkvrněného početí Panny Marie, jak si přála Matka Boží ve svém zjevení svaté Kateřině Labouré roku 1830. Bylo na ní napsáno: „Ó, Maria, bez hříchu prvotního počatá, oroduj za nás, kteří se k Tobě utíkáme!“

Téhož roku vypukla v Paříži tzv. červencová revoluce, která svrhla bourbonskou monarchii a nastolila vládu „měšťanského“ krále Ludvíka Filipa Orleánského. Rozšířila se i do venkovských oblastí, armáda podnikala odvetné akce a masakry na civilním obyvatelstvu. Paulina nechala na cestě, kudy mělo jet vojsko generála Rogueta, rozsypat tyto mariánské medailky. Vojáci, když je uviděli, slezli z koní, posbírali je – a působení milosti bylo natolik mocné, že rezignovali na odvetné akce proti odbojným městečkům a vesnicím.

Roku 1832 koupila Paulina v Lyonu dům, který nazvala „domem Loreto.“ Ten se stal jakýmsi neoficiálním sídlem Sdružení živého růžence. Dílo v té době mohutnělo, hlásilo se stále víc zájemců. Jestliže roku 1828 mělo ve Francii 299 členů, roku 1832 již 3 326. Ve 30. letech 19. století si Sdružení razí úspěšně cestu i do zahraničí. „Patnáctky“ lavinovitě vznikají v Belgii, v Itálii, ve Švýcarsku, v Irsku, v Anglii, dokonce i v Americe. Paulina kontaktuje generála dominikánského řádu P. Cipollettiho, který přijímá Živý růženec jakožto součást apoštolátu této řehole. Sdružení se věnovalo též distribuci publikací. Jen ve 30. letech rozšířili jeho členové mezi lidem 11 200 výtisků papežských encyklik, 2 000 příruček Živého růžence a tisíce titulů náboženské literatury, hlavně meditací na růžencová a mariánská témata, o účtě k Nejsvětější svátosti, životopisy svatých atd. Rozdávali také lidem růžence, křížky a medailky.

Poté, co Paulina roku 1852 kvůli chudobě a nemocem musela ustoupit do pozadí, došlo k určitému útlumu činnosti Sdružení, nikoli však k zániku. Roku 1862, tzn. v roce úmrtí zakladatelky, představoval jeho počet ve Francii 2 250 členů, údaje ze zahraničí nejsou známy. K novému oživení díla Živého růžence došlo potom ve 20. století.

Živý růženec je dnes součástí tzv. Papežského díla šíření víry. V jeho rámci se vytvářejí „patnáctky“ k modlitbám za misie. Toto dílo je obdařeno plnomocnými odpustky. Ježíš Kristus řekl: „Kde

jsou dva nebo tři shromáždění v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“ Živý růženec je nádhernou pobídkou k realizaci těchto slov našeho Pána, neboť „patnáctka“ modlí se všech 15 tajemství je – nebo by měla být – opravdovým společenstvím věřících shromážděných v jeho jménu.

Růženci se dříve vytýkalo, že prý je „individualistickou modlitbou“, jež nijak nezohledňuje společenství. Idea Živého růžence dostatečně vyvrací tuto námitku. Kde jinde má vzniknout společenství autentické křesťanské lásky než právě při modlitbě? Modlitbě v komunitě s Ježíšem, jeho Matkou a celou Nejsvětější Trojicí. Růženec sám o sobě k tomuto vede, Živý růženec potom společenství, kde jsou všichni navzájem bratry a sestrami, realizuje.

<http://immaculata.minorite.cz/pdf/IM135.pdf>

KREV ZA KREV

Stalo se to kdesi v Číně. Farní škola. Drobtina se žlutou pletí a šikmýma očima pronáší slova modlitby. Pružný rytmus čínštiny zní melodicky z dětských úst. „Možná, že se všichni společně nahlas modlíme naposledy,“ myslí si malá Li. „Vždyť nikdo neví, co s námi bude...“ A s ještě větší pozorností myslí na to, co říká: „Chléb náš vezdejší dej nám dnes...“ Li jí chléb jen málokdy. Denně jí ráno, v poledne a večer rýži. „Sestřičko,“ zeptala se jednou, „proč Pán Ježíš neřekl: Dej nám každý den rýži?“ Překvapená sestra Eufrosina, špatný teolog, ale člověk zlatého srdce, jí to vysvětlila: „To proto, že chléb znamená i Eucharistii. Prosíš Krista o denní svaté přijímání. Tvoje tělo potřebuje rýži, ale tvá duše, ta je mnohem dražší než tvé tělo, touží po tomto Chlebě, který je Chlebem života.“ V květnu byla Li u prvního svatého přijímání. Řekla Ježíškovi v hloubi své duše: „Dávej mi každý den tento chléb, aby má duše žila a byla zdravá.“ Od té doby přistupovala Li ke svatému přijímání denně. Celkem již 47krát.

Náhle se otevírají dveře. Ve dveřích stojí komisař v doprovodu čtyř milicionářů. Vytáhne listinu, ostrým hlasem přečte několik vět a zamíří ke kříži, visícímu na zdi. Strhne ho, hodí na zem, dupe po něm a křičí: „Nová Čína už nemůže trpět takové pověry.“ Za čtvrt hodiny vešli Li a její rodiče, oba s rukama svázanýma za zády, v doprovodu policistů do chrámu, naplněného k prasknutí. Milice sem nahnala všechny obyvatele vesnice na jakési nové kázání, které podle komisařova mínění „skončuje s hloupostmi jednou provždy“. Komisař vystoupil na stupně oltáře a s křikem a silnou gestikulací se snažil dokázat, že tak jasné, jako že $1 + 1 = 2$, je i to, že misionáři jsou agenti amerického imperialismu. Klamali, aby z nich vymámili peníze... Potom hromovým hlasem přikázal policistům, aby rozbili svatostánek. Obrátil se k množství lidu, řekl: „Teď uvidíme, zda se umí ten váš Kristus bránit. Podívejte se, co s ním udělám.“ S těmito slovy vyhodil z ciboria na zem všechny hostie. Ohromený dav ustoupil. Li potlačila výkřik. Co to udělali s jejich Chlebem? Nečekala jako ostatní, že se z nebe ozve hrom. Pro svou víru nepotřebuje zázraky. Komisař se zlostně rozesmál: „Vidíte, že vaše náboženství jsou jen povídačky. Kdyby váš Kristus byl v tomto chlebě, nedovolil by mi, abych se mu vysmíval.“ „I Pilát se mu vysmíval,“ myslí si Li, „ale Kristus ho nezabil. Pan komisař dělá to, co Pilát. A Chléb na zemi, to je Kristus před soudem. Trpí? Jsem přesvědčena, že trpí.“ Li cítí, jak jí po tváři tečou slzy až ke rtům. Jestli Kristus trpí, tedy trpí i ona. „Rozumíte?!“ řve komisař. „A teď zmizte. A běda tomu, kdo se odváží vrátit se do této jeskyně tmářských pověr!“ Za několik minut byl kostel prázdný. Byl však skutečně prázdný? Kromě andělů klanějících se a plačících nad Tělem Páně ležícím na zemi tu byl ještě jiný svědek a ten nám vyprávěl o tom všem, co se stalo. Otec Lukáš, misionář, který byl schovaný na kůru v komoře, v níž byl větrací otvor do kostela. Ve svém úkrytu čekal, až bandy těch teroristů odejdou. Nyní se usilovně modlil, aby bylo možné sejít dolů a posbírat svaté hostie. O svůj život se nebál, ale šlo o životy jeho farníků, kteří ho schovali... Náhle se

otevřely dveře. Malá, asi desetiletá holčička vešla do kostela, poklonila se až k zemi, přiblížila se k oltáři, nahnula se a jazykem zvedla jednu hostii. Po krátké děkovné modlitbě odešla zase tak tiše, jak přišla. „To je Li,“ pomyslel si otec Lukáš s údivem. To od ní nečekal. „Pane Ježíši, jen aby ji nechytili.“

„Čistka“ pokračovala. Oddíl odboru veřejného pořádku nové Číny prohledával okolí vesnice, v níž si zřídili sídlo štábu. Ustrašení rolníci se poschovávali ve svých chýších. Každé ráno, když svítalo, viděl misionář skrývající se v kostele, jak se opakuje stejná scéna: Malá holčička vešla, poklonila se k zemi, zvedla jazykem hostii a stejně tiše odešla. „Jen aby mohla posbírat všechny, copak neví, že jich může posbírat naráz několik?“ Ne, to Li nevěděla. Sestra Eufrosina jí jasně řekla: „Jedna hostie denně stačí.“ A pak, tolik chtěla prodloužit své štěstí... Na zemi už zůstala jen jedna hostie. Za úsvitu, tak jako vždy, vešla Li, přiblížila se k oltáři a klekla si. Otec Lukáš stěží zadržel výkřik. V otevřených dveřích stál policista, který mířil revolverem. Suchý zvuk a za ním následoval smích: „Ty malá mizero!“ Dítě upadlo. Otec Lukáš si myslel, že je mrtvá, ale za chvíli viděl, jak se pohnula k hostii a přitiskla k ní rty. Několik křečovitých pohybů a po nich nastal klid – zůstala bezvládně ležet před oltářem. Zachránila všechny hostie.

Z knihy „A já jsem s vámi i za železnou oponou“ vydal A.M.I.M.S.

APOŠTOLÁT MODLITBY - DUBEN

Úmysl všeobecný:

Aby se lidé naučili mít v úctě stvořený svět a chránili ho jako dar od Boha.

Úmysl misijní:

Za pronásledované křesťany, aby pocítovali utěšující přítomnost zmrtvýchvstalého Pána a sounáležitost celé církve.

Úmysl našich biskupů:

Aby nás Bůh učinil hodnými svého povolání.

PROGRAM BOHOSLUŽEB V DUBNU

		<u>Štramberk</u>	<u>Závišice</u>
1.	St sv. Makarius	18:30	
2.	Čt Zelený čtvrtek	18:30	17:00
3.	Pá Velký pátek – křížová cesta	17:30	16:00
	- velkopáteční obřady	18:30	17:00
4.	So Bílá sobota	20:30	18:30
5.	Ne Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	8:30	10:00
	- žehnání pokrmů a sbírka na kněžský seminář		
6.	Po Pondělí velikonočního oktávu	8:30	10:00
7.	Út Úterý velikonočního oktávu	mše svatá nebude	
8.	St Středa velikonočního oktávu	18:30	
9.	Čt Čtvrtek velikonočního oktávu	6:45	18:00
10.	Pá Pátek velikonočního oktávu	18:30	
11.	So Sobota velikonočního oktávu		
	- farní kostel	18:30	
12.	Ne 2. velikonoční – sv. Julius	8:30	10:00
13.	Po sv. Martin I.		
14.	Út sv. Lambert	6:45	18:00
15.	St sv. Anastázie	18:30	
16.	Čt sv. Bernadetta Soubirous	6:45	18:00
17.	Pá sv. Inocenc	18:30	
18.	So sv. Krescenc – kostel sv. Kateřiny	18:30	
19.	Ne 3. velikonoční – sv. Ema	8:30	10:00
20.	Po sv. Hugo		
21.	Út sv. Anselm	6:45	18:00
22.	St sv. Leonid	18:30	
23.	Čt sv. Vojtěch	6:45	18:00
24.	Pá sv. Jiří	18:30	
25.	So sv. Marek – farní kostel	18:30	
26.	Ne 4. velikonoční – sv. Richarius	8:30	10:00
27.	Po sv. Zita		
28.	Út sv. Petr Chanel	6:45	18:00
29.	St Kateřina Sienská	18:30	
30.	Čt sv. Zikmund	6:45	18:00